

Po cestách z kamení

Waldemar Matuška

Po cestách z kamení
nosit plné srdce bolesti,
na čele znamení,
v očích ohňů dým,
vyhlížet z úbočí
tmou krajiny půlnoční
dostavník, který může vézt
všechno zlato hvězd v náručí.

Po cestách z kamení
většinou jen oslík klopýtá,
poutníci znavení,
komu mám vzít a komu dát.

Všechno zlato světa, zdá se, nestačí,
změnit bílé růže v bodláčí,
pod nohama kámen,
hlava míří k zlatu hvězd,
proč mám svírat pěst,
když chci srdce nést, v dlani nést.

Po cestách z kamení
většinou jen oslík klopýtá,
poutníci znavení,
komu mám vzít a komu dát.